

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 05.12.2013 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9681** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано по жалба от И. Р. И., с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 194/09.09.2013г. на Втори специализиран постоянен заседателен състав към Комисията за защита от дискриминация /КЗД/ с което се установява, че Народно читалище /НЧ/ „Напредък – 1869” – [населено място], представлявано от Председателя П. Г. Т., не е допуснало осъществяване на нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от във връзка с § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби /ДР/ във връзка с чл. 14, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/ спрямо жалбоподателя за периода 18.08.2008г. – октомври 2011г., в който между страните е съществувало трудово правоотношение, и че Председателят на Народно читалище „Напредък – 1869” – [населено място], не е допуснал осъществяване на нарушение на разпоредбата на чл. 5 във връзка с § 1, т. 3, б. а/ и б. б/ от ЗЗДискр. спрямо жалбоподателя за периода 20.04.2011г. до издаване на Заповед № 6/13.06.2011г., а именно не е осъществил по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че ще предприеме действие за защита от дискриминация /„преследване”/, чрез инициране на административно производство пред КЗД, поради което е оставена без уважение жалба с вх. № 44-00-1295/20.04.2011г. и допълнения към нея с вх. № 44-00-1955/27.05.2011г. и вх. № 44-00-2401/23.06.2011г. по описа на КЗД.

В жалбата са изложени съображения за нарушаване на разпоредбите на чл. 13, ал. 1 и

чл. 14, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1 и ал. 2, § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр., тъй като е поставена в състояние на „неблагоприятно третиране“, при намаляване продължителността на работния ден и съответно трудовото възнаграждение за извършената работа. Претендира се отмяна на постановеното решение поради незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпила молба /вх. № 31912/04.12.2013г./ с приложени писмени бележки, с които поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът по делото – КЗД, в писмено становище от 05.12.2013г. оспорва жалбата по съображения, че лицето И. не е неблагоприятно третирана спрямо други лица при еднакви или сходни обстоятелства. Намаляването на трудовото ѝ възнаграждение е въз основа на допълнително споразумение към сключен с Народно читалище „Напредък – 1869” – [населено място], трудов договор. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а атакуваното решение – оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Заинтересованата страна – Народно читалище „Напредък – 1869” – [населено място], чрез председателя П. Г. Т., оспорва жалбата като неоснователна и необоснована.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал.1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството по административна преписка № 122/2011г. на КЗД е образувано с Разпореждане № 254/27.04.2011г. на Председателя на КЗД /л. 32 – 33 от делото/ по жалба на И. Р. И. /вх. № 44-00-1295/20.04.2011г./ срещу НЧ „Напредък – 1969” - [населено място], за нарушение на права по глава Втора, раздел I „Защита при упражняване правото на труд”, чл. 13, ал. 1 и чл. 14 от ЗЗДискр. В жалбата е посочено, че е налице дискриминация по признак „образование”, като „неблагоприятното третиране” се проявява в намаляване продължителността на работното време от 8 часа на 6 часа, респ. в намаляване на трудовото възнаграждение от 360 лева на 270 лева, обективизирано в Допълнително споразумение от 20.10.2010г. към Трудов договор № 72/03.04.1989г. /л. 15 от делото/. Спрямо лицето И., на длъжност „библиотекар” НЧ „Напредък – 1969” - [населено място], въпреки наличието на следните образования „Начална/училищна педагогика”, бакалавър „стопанско управление”, магистър по „Бизнес администрация/Стопанско управление” и допълнителна следдипломна квалификация по „Библиотекознание и библиография”, е нарушена разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от ЗЗДискр.

На основание чл. 55 от ЗЗДискр е проведено проучване от Втори постоянен специализиран състав на КЗД, в което са изискани становища, информация и писмени доказателства от НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], описани подробно по-долу. Проведени са шест открити заседания на 02.11.2011г., 24.01.2012г., 03.05.2012г., 06.07.2012г., 26.10.2012г. и на 12.12.2012г.

Жалбоподателката сочи, че единствено нейният трудов договор е изменен, единствено тя е с намалено работно време и намалено основно трудово възнаграждение сред служителите на читалището. Поради претърпяна хирургическа интервенция през юни 2010г. е в отпуск по болест до месец октомври 2010г. След завръщането ѝ от работа започнала инвентаризация на книжния фонд на НЧ, в резултат на което здравословното ѝ състояние е усложнено поради носените и смъквани от нея „тежки и

прашни” книги. На основание чл. 13, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр работодателят е длъжен да осигурява еднакви условия на труд, както и да осигурява равно възнаграждение за еднакъв или равностоен труд /чл. 14, ал. 1 от ЗЗДискр/, които разпоредби били нарушение от страна на НЧ, чрез председателя му П. Г. Т..

Резултатите от административното производство са обективирани в Решение № 194/09.09.2013г. на Втори специализиран постоянен заседателен състав към КЗД, с което се установява, че НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], представлявано от председателя П. Г. Т., не е допуснало осъществяване на нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от във връзка с § 1, т. 7 от ДР във връзка с чл. 14, ал. 1 от ЗЗДискр спрямо И. Р. И. за периода 18.08.2008г. – октомври 2011г., в който между страните е съществувало трудово правоотношение, и че председателят на Народно читалище „Напредък – 1869” – [населено място], не е допуснал осъществяване на нарушение на разпоредбата на чл. 5 във връзка с § 1, т. 3, б. а/ и б. б/ от ЗЗДискр. спрямо същата за периода 20.04.2011г. до издаване на Заповед № 6/13.06.2011г., а именно не е осъществил по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че ще предприеме действие за защита от дискриминация /„преследване”/, чрез инициране на административно производство пред КЗД Видно от представената по делото обратна разписка, оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 20.09.2013г., а жалбата срещу него е заведена в деловодство на КЗД с вх. № 44-00-4008/01.10.2013г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е депозирана от лице с правен интерес, в законоустановения 14 - дневен срок /вх. № 44-00-4008/01.10.2013г. по описа на КЗД/ в съответствие с разпоредбата на чл. 68 от ЗЗДискр във връзка с чл. 149, ал. 1 във връзка с чл. 152, ал. 1 от АПК, срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговата власт съгласно чл. 65, т. 5 във връзка с чл. 48, ал. 2, т. 3 във връзка с 4, ал. 1 от ЗЗДискр, доколкото в случаите на дискриминация по признаците по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, компетентен да се произнесе е специализиран /по материя/ постоянен заседателен състав към КЗД. Втори специализиран постоянен заседателен състав е назначен с Разпореждане № 254/27.04.2011г. /л. 32 – 33 от делото/ на Председателя на КЗД, в съответствие със Заповед № 2/04.01.2011г. на Председателя на КЗД /л. 34 от делото/, писмо с вх. № 12-11-470/28.04.2011г. /л. 35 от делото/, Заповед № 490/05.08.2011г. на Председателя на КЗД /л. 115 от делото/, Заповед № 215/02.05.2012г. на Председателя на КЗД /л. 162 от делото/, Заповед № 447/06.08.2012г. на Председателя на КЗД, Заповед № 638/25.10.2012г. на Председателя на КЗД /л. 218 от делото/. На основание чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него”, което изискване в настоящия казус е изпълнено, както и не е налице особено мнение на член от състава по смисъла на чл.

64, ал. 2 от 33Дискр.

На второ място, оспореното решение е издадено в съответствие със законовите изисквания относно формата и съдържанието му съгласно разпоредбата на чл. 66 от 33Дискр. Резултатът от производството пред КЗД е писмено обективизиран в оспореното Решение № 194/09.09.2013г., в което са посочени наименованието на органа, който го е издал, фактическите и правните основания за издаването му, както и пред кой орган и в какъв срок решението може да се обжалва.

На трето място, не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила при провеждане на процедурата пред КЗД в съответствие с разпоредбите на глава Четвърта, раздел Първи от 33Дискр. Съгласно чл. 50, т. 1 от 33Дискр производството пред КЗД започва по жалба на засегнати лица, от което право се е възползвала И. Р. И.. Същата е депозирала жалба вх. № 44-00-1295/20.04.2011г. /л. 13 – 14, л. 17 от делото/ и допълнения към нея с вх. № 44-00-1955/27.05.2011г. /л. 80 – 81 от делото/ и вх. № 44-00-2401/23.06.2011г. /л. 97 – 98 от делото/ по описа на КЗД, посочвайки наличието на дискриминация по признак „образование”. За образуването на производството е необходимо излагането на исканията на жалбоподателя в писмена форма съгласно чл. 51 от 33Дискр, като бъдат изрично посочени името и адресът на подателя, изложение на обстоятелствата, на които се основава жалбата му, както дата и подпис на същия. Доколкото не са налице пречки за образуване на производството, посочени в чл. 52 от 33Дискр, и не са изтекли три години от извършването на нарушението, на основание чл. 54 от същия закон председателят на КЗД разпределя преписка № 122/2011г. с разпореждане № 254/27.04.2011г. /л. 32-33 от делото/. Видно от Заповед № 2/04.01.2011г. на Председателя на КЗД /л. 34 от делото/ Р. Г. - член на Втори специализиран постоянен състав, е заместена от Л. К. поради отпуск по бременност и раждане. С писмо с № 12-11-470/28.04.2011г. /л. 35 от делото/, за докладчик по преписката е определен Л. К.. Със същото писмо, на основание чл. 16, ал. 2 от Правилата за производство пред КЗД /ППКЗД/ за подпомагаш експерт е предложен А. Зинал. Предложението е уважено с Разпореждане № 268/29.04.2011г. /л. 36 от делото/.

В изпълнение на разпоредбите на чл. 55 и следващите стартира процедура по проучване, в която се събират писмени доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на обстоятелствата. Приложени по делото, необходими за целите на проучването, са: декларация по чл. 7, ал. 2, т. 2 от ППКЗД /л. 16 от делото/; Допълнително споразумение от 20.10.2010г. към Трудов договор № 72/03.04.1989г. /л. 21 от делото/; Заповед № 4/30.09.2010г. на Председателя на НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], /л. 22 от делото/; Диплома за висше образование, бакалавър по „Стопанско управление” и приложение към нея, издадени от Технически университет – [населено място], /л. 27 – 28 от делото/; Диплома за висше образование, специалност „Начална/Училищна педагогика”, квалификация „специалист по начална педагогика със специализация изобразително изкуство” и приложение към нея, издадени от Висш педагогически институт „К. П.” – [населено място], /л. 29 – 30 от делото/; Свидетелство за квалификация на специалист с висше образование „Библиотекознание и библиография”, с рег. № 2628/18.09.1997г. и приложение към него, издадени от В. „Св. Св. К. и М.” /л. 23 – 24 от делото/; Диплома за висше образование, магистър по „Бизнес администрация/Стопанско управление” и приложение към нея, издадени от Технически университет – [населено място] /л. 25 – 26 от делото/; предизвестие за прекратяване на Трудов договор № 72/03.04.1989г. от

11.05.2011г. /л. 82 от делото/; решение на обща ЛКК № 65/13.05.2011г. /л. 83 от делото/; Заповед № 06/13.06.2011г. за прекратяване на трудово правоотношение /л. 103, л. 105 от делото/; оттегляне на предизвестие от 13.06.2011г. /л. 104 от делото/; други документи по административната преписка, удостоверяващи здравословното състояние на жалбоподателката /л. 106 – 114 от делото/. С Уведомление изх. № 16-10-138/10.05.2011г. /л. 37 от делото/ до Председателя на НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], на основание чл. 55, ал. 2 от ЗЗДискр е изискано писмено становище и обяснение по подадената жалба, както и трудово досие на И. Р. И. и заверено копие от поименно щатно разписание на читалището. В указания седемдневен срок, с писмо вх. № 16-10-147/19.05.2011г. /л. 39 от делото/ се прилагат обяснение от П. Г. Т. – Председател на НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], /л. 40 – 41 от делото/; Длъжностна характеристика на длъжността „библиотекар” /л. 42, л. 56 от делото/; трудово досие на И. И., включващо молба за назначаване на длъжност „библиотекар” от 08.02.1989г. /л. 43 от делото/, автобиография /л. 44 от делото/, Трудов договор № 72/03.04.1989г. /л. 45 от делото/, Допълнителни споразумения към трудов договор № 72/03.04.1989г. /л. 46 – 55, л. 60 – 64, л. 66 от делото/; Свидетелство за квалификация на специалист с висше образование „Библиотекознание и библиография”, с рег. № 2628/18.09.1997г., издадено от В. „Св. Св. К. и М.” /л. 57 – 58 от делото/; Диплома за висше образование, специалност „Начална/Училищна педагогика”, квалификация „специалист по начална педагогика със специализация изобразително изкуство”, издадена от Висш педагогически институт „К. П.” – [населено място], /л. 59 от делото/; Заповед № 4/30.09.2010г. /л. 65 от делото/; Протокол № 5/15.09.2010г. на Читалищното настоятелство и Проверителната комисия /л. 67 – 70 от делото/; справка за членовете и събрания членски внос в библиотеката при НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], /л. 71 от делото/; Констативен протокол на Комисията по инвентаризация на библиотечния фонд от 29.04.2011г. /л. 72 – 74 от делото/; поименно щатно разписание на длъжностите към 01.01.2010г. /л. 75 от делото/; поименно щатно разписание на длъжностите към 01.11.2010г. /л. 76 - 77 от делото/. Горепосочените документи са приети от КЗД като годно доказателствено средство при изясняване действително осъществилата се фактическа обстановка, както и дали е налице дискриминация по признака „образование”.

С Уведомление № 16-10-150/20.05.2011г. /л. 79 от делото/ до Председателя на НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], на основание чл. 55, ал. 2 от ЗЗДискр е изискано да се представи заверено копие на Устав на НЧ „Напредък – 1869”, информация относно членовете на Читалищното настоятелство и Проверителната комисия, вкл. и декларация за гражданско, семейно и имотно състояние на Председателя на НЧ „Напредък – 1869” – [населено място]. В указания седемдневен срок, с писмо вх. № 16-10-160/01.06.2011г. /л. 86 от делото/ са депозирани изисканите документи /л. 87 – 94 от делото/. С Уведомление изх. № 44-00-2244/13.06.2011г. /л. 95/ и Уведомление изх. № 16-10-170/13.06.2011г. /л. 96/ съответно на И. И. и Председателя на НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], е предоставена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали на основание чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр. Видно от Протокол/14.10.2011г. /л. 118 от делото/, пълномощникът на жалбоподателката – Г. М. К., се е запознала с приложените по административната преписка документи, вкл. и е предоставена възможност за копиране на част от тях съгласно заявление вх. № 30-20-286/14.10.2011г. /л. 119 от делото/. За удостоверяване на представителната й власт е представено пълномощно

без дата /л. 120 от делото/. Въпреки че проучването следва да се извърши в 30-дневен срок съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗЗДискр, се констатира, че същият не е спазен, но доколкото няма възражение от нито една от страните и с това не са ограничени техните права, то е налице спазване на процедурата по събиране на писмени доказателства.

На основание чл. 48 от ЗЗДискр и чл. 9, т. 4 от ПУДКЗД е издадена Заповед № 490/05.08.2011г. /л. 115 от делото/, с която Председателят на КЗД включва във Втори специализиран постоянен състав Р. Г. поради прекъсване на отпуска по бременност и раждане. Съгласно т. 2 от цитираната заповед нареждането не включва преписки, когато заместващият я член е докладчик, както със Заповед № 2/04.01.2011г. и писмо с № 12-11-470/28.04.2011г. /л. 34 – 35 от делото/ е определен Л. К.. Предвид това и на основание чл. 60, ал. 1 от ЗЗДискр и чл. 26 от ППКЗД докладчикът К. изготвя доклад-заключение без дата /л. 130 – 134 от делото/, с което предоставя преписката на Председателя на състава. Предвид факта, че от приложения доклад-заключение не става видно коя е датата на предоставяне на административната преписка по реда на чл. 60, ал. 1 от закона, то Председателят на състава е изпълнил задължението си да насрочи открито заседание на 02.11.2011г. от 12:00ч. Съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗЗДискр са призвани жалбоподателят И. И. /Уведомление за призоваване изх. № 44-00-3445 от 06.10.2011г. /л. 117 от делото/ и ответната страна – НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], чрез управляващия П. Г. Т. /Уведомление за призоваване изх. № 16-10-232/06.10.2011г. /л. 116 от делото/. От приложените на л. 123 – л. 126 от делото документи става ясно, че И. е възпрепятствана да участва на първото открито заседание поради насрочено гражданско дело № 2951/2011г. по описа на Районен съд – [населено място], чийто резултат според жалбоподателката бил относим към разглеждания пред КЗД казус. На 02.11.2011г., в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 3 от ЗЗДискр е предоставена възможност на П. Г. Т. – Председател на читалището, да се запознае с материалите по административната преписка /л. 121 – 122 от делото/. Съгласно протоколно решение от 02.11.2011г. /л. 127 – 128 от делото/ откритото заседание е отложено за 24.01.2012г. от 14:30ч., за което на жалбоподателката е изпратено Уведомление изх. № 44-00-3830/02.11.2011г. /л. 129 от делото/. На проведеното заседание /24.01.2012г./ И. не присъства, като на същата дата е депозирана писмената ѝ защита /вх. № 44-00-260, л. 135 – 138 от делото/. Изложени са съображения за отлагане на заседанието пред Комисията до приключване на трудовоправния спор между жалбоподателката и ответната страна.

На заседанието присъства П. Г. Т., който претендира отхвърляне на жалбата като недупостима, неоснователна и недоказана по доводи, посочени в писмено становище /вх. № 16-10-9 от 24.01.2012г.; л. 140 – л. 142 от делото/. Същият представя Решение № 911/17.11.2011г. ., по описа на Районен съд – [населено място], гр. дело № 2951/2011г. /л. 145 – 148 от делото/ и Решение № 256/13.01.2012г., по описа на Районен съд – [населено място], гр. дело № 2951/2011г. /л. 143 – 144 от делото/, от които става видно, че исковете за признаване за незаконно уволнение, за възстановяване и заеманата преди уволнението длъжност „библиотекар” и за изплащане на обезщетение за

времето, през което лицето е останало без работа поради незаконното уволнение, предявени на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 – т. 3 от Кодекса на труда, са отхвърлени. Следователно, производството за разглеждане на трудовоправния спор е приключило с решение, за което г-жа И. не посочва доказателства да е уведомена. Съгласно протоколно решение от 24.01.2012г. /л. 149 – 151 от делото/ откритото заседание е отложено за 22.03.2012г. от 10:00ч., за което на жалбоподателката е изпратено Уведомление изх. № 44-00-399/01.02.2012г. /л. 152 от делото/, както и е постъпило писмено становище с вх. № 16-10-29 от 15.02.2012г. /л. 153 – 154 от делото/ от Председателя на НЧ. Същото е отложено за разглеждане с Разпореждане от 20.03.2012г. на Председателя на състава /л. 157 от делото/, издадено въз основа на доклад за пренасрочване на заседание /л. 158 от делото/. Изпратени са Уведомление изх. № 44-00-1161/20.03.2012г. /л. 159 от делото/ и Уведомление изх. № 16-10-73/20.03.2012г. /л. 160 от делото/ за призоваване на страните за дата 03.05.2012г. Съгласно протоколно решение от 03.05.2012г. /л. 169 – 171 от делото/ откритото заседание е отложено за 06.07.2012г. от 10:00ч. поради отсъствие на жалбоподателката и нейния представител /л. 163 – 168 от делото/ и липса на яснота дали жалбата е насочена единствено срещу НЧ „Напредък – 1869” – [населено място], или и срещу Председателят му П. Г. Т.. В проведеното заседание на 06.07.2012г. не е постигнато помирение между страните, както и спорът не е изяснен от фактическа и правна страна, поради което с Протокол от същата дата /стр. 175 - 188 от делото/ е определен срок до 12.10.2012г. за предоставяне на писмени доказателства и насрочване на следващо заседание на 26.10.2012г. от 10:30ч. С решението, обективизирано в протокола от откритото заседание, се задължава НЧ да предостави заповед или решение за провеждане на инвентаризация, документ, в който се посочват резултатите от инвентаризацията, както и документ известие до И. И. за започване на инвентаризация. На основание чл. 48 от ЗЗДискр със Заповед № 447/06.08.2012г.

Председателят на КЗД разпределя членовете по специализирани постоянни заседателни състави, като втори състав – за установяване на дискриминация при упражняване правото на труд, включва К. Е., С. Й. и И. С.. Въз основа на издадената заповед с писмо вх. № 12-11-1095/28.08.2012г. /л. 188 – гръб от делото/ за докладчик на състава е определен И. С., но не е отправено предложение за подпомагач експерт /чл. 16, ал. 2 от ППКЗД/. С писмо изх. № 16-10-243/16.10.2012г. до НЧ „Напредък – 1869” – [населено място] /л. 196 от делото/, на основание чл. 56, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 55, ал. 2 от ЗЗДискр е изискано представянето на актуално поименно щатно разписание с посочено основно трудово възнаграждение; справка за работещите на пълен и намален работен ден с посочени длъжност и възнаграждение; утвърдени правила за сформирание на работната заплата при наличието на такива. С писмо вх. № 16-10-245/18.10.2012г. /л. 199 – 208 от делото/ Председателят на НЧ представя Решение № 911/17.11.2011г., по описа на Районен съд – [населено място], гр. дело № 2951/2011г. и Решение № 256/13.01.2012г., по описа на Районен съд – [населено място], гр. дело № 2951/2011г., от които става видно, че исквете за признаване за незаконно уволнение, за възстановяване и

заеманата преди уволнението длъжност „библиотекар“ и за изплащане на обезщетение за времето, през което лицето е останало без работа поради незаконното уволнение, предявени на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 – т. 3 от Кодекса на труда, са отхвърлени, както и Определение от 10.09.2012г. по описа на Окръжен съд – [населено място], ч.гр.д. № 326/2012г., потвърждаващо разпореждане на Районен съд – [населено място], с което подадената въззивна жалба срещу Решение № 911/17.11.2011г. е върната като просрочена.

С писмо вх. № 16-10-247/19.10.2012г. /л. 209 – 217 от делото/ се прилага копие от поименно щатно разписание към 01.10.2012г., вътрешни правила за работната заплата, декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда от М. М., обяснение по чл. 402, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда от Н. Д. Р. и заповед № 3/16.09.2010г. за започване на инвентаризация. С писмо изх. № 16-10-237/11.10.2012г. /л. 191 от делото/ е изпратено уведомление до Н. Д. Р. за насрочено заседание на Комисията на 26.10.2012г. Видно от протокол от 26.10.2012г. /л. 222 – 224 от делото/, заседанието е отложено за 12.12.2012г. поради отсъствие на пълномощника на И. /писмо с вх. № 30-20-424/25.10.2012г. – л. 219 от делото/ и свидетеля Р. /писмо вх. № 16-10-242/15.10.2012г. – л. 193 – 195 от делото/. За насроченото заседание са изпратени Уведомление изх. № 16-10-307/04.12.2012г. /л. 227 от делото/ и Уведомление изх. № 44-00-4596/04.12.2012г. /л. 226 от делото/. На последното заседание от 12.12.2012г. се взема решение, че преписката е изяснена от фактическа страна /Протокол от същата дата, л. 229 - 244 от делото/. На основание чл. 64, ал. 1 от закона резултатите от производството са обективирани в атакуваното решение № 194/09.09.2013г. на Втори специализиран постоянен заседателен състав към КЗД. Видно от горепосочените дати на приключване на производството и на произнасяне на решението, се констатира, че 14-дневният срок по чл. 63, ал. 3 от ЗЗДискр не е спазен.

Настоящият съдебен състав счита, че сроковете по глава Четвърта, раздел Първи от ЗЗДискр „Производство пред Комисията за защита от дискриминация“ имат инструктивен характер и КЗД не дължи произнасяне в срока по чл. 63, ал. 3 от ЗЗДискр. Не са налице съществени процесуални нарушения, доколкото правото на защита на жалбоподателя не е ограничено – от КЗД е изпратено писмо № 44-00-3734/10.09.2013г. /л. 255 от делото/ с приложение оспорваното решение. Срокът за обжалването му започва да тече не от датата на последното проведено заседание пред КЗД, а от датата, на която жалбоподателят е получил копие на решението – 20.09.2013г. /копие от обратна разписка на гърба на л. 255 от делото/. Предвид гореизложените изводи се установи, че процедурата по издаване на акта е проведена в съответствие със законовите разпоредби, поради което не е осъществено основаниято за оспорване на административни актове – чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

На четвърто място, съдът констатира, че не е налице незаконосъобразност на решението по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 от АПК – противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Видно от приложените по делото доказателства, се констатира наличието на трудово

правоотношение между Народно читалище „Напредък – 1869” – [населено място], и И. Р. И. - Трудов договор № 72/03.04.1989г. /л. 45 от делото/, многократно изменян с Допълнителни споразумения /л. 46 – 55, л. 60 – 64, л. 66 от делото/. С Допълнително споразумение от 20.10.2010г. продължителността на работното време на работника се изменя от пълно на непълно, т.е. от 8 на 6 часа, съответно се намалява и трудовото му възнаграждение от 360 лева на 270 лева.

Същото е подписано от двете страни по договора, което обезпечава взаимното съгласие за съществени компоненти при престиране на работна сила в изпълнение на трудовото законодателство. Предпоставка за промяна на продължителността на работното време и съответстващото на това възнаграждение е взетото решение от Читалищното настоятелство и Проверителната комисия на 15.09.2010г. /Протокол от същата дата, л. 67 – 70 от делото/ за извършване на инвентаризация поради намаления брой читатели на библиотеката към читалището /справка за членовете и събрания членски внос за период от 5 години – л. 71 от делото/. Решението е обективизирано в Заповед № 4/30.09.2010г. на Председателя на НЧ /л. 65 от делото/. При провеждане на заседанието присъстват членовете на Читалищното настоятелство и Проверителната комисия, с изключение на Б. Д., Г. Г., М. С. и Ж. Ж..

В съответствие с разпоредбите от Устава на читалището /л. 89 – 93/ решението е взето при необходимия кворум и мнозинство, следователно – е законосъобразно. Видно от поименно щатно разписание на длъжностите от 01.01.2010г. /л. 75 от делото/ в читалището полагат труд следните лица: 1. Н. Р. с висше образование, на длъжност „секретар” –основно трудово възнаграждение 470 лева, 8 – часов работен ден; 2. Р. С. с висше образование, на длъжност „организатор К.” - основно трудово възнаграждение 390 лева, 8 – часов работен ден; 3. И. И. с висше образование – на длъжност „библиотекар” - основно трудово възнаграждение 360 лева, 8 – часов работен ден; 4. М. М. със средно специално образование – на длъжност „касиер домакин” - основно трудово възнаграждение 320 лева, 8 – часов работен ден. Следователно, към дата 01.01.2010г. в читалището на длъжност „библиотекар” е единствено лицето И. И.. Поименното щатно разписание е променено, считано от дата 01.11.2010г., и утвърдено от Председателя на читалището, в което се отразява промяната по отношение на жалбоподателката – основното ѝ възнаграждение е намалено на 270 лева, както и продължителността на работното ѝ време на 6 часа. Промяна по отношение на останалите три лица, полагащи труд, не е отразена, респ. не е извършена. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 17, ал. 2, т. 6 във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 3 от Устава на читалището Председателят му – П. Т., основателно и законосъобразно е сключил допълнително споразумение от 20.10.2010г. с И.. В този смисъл се приемат и посочените от г-н Т. доказателства за приложение на чл. 5, ал. 3 във връзка с чл. 5, ал. 2, т. 4 от Вътрешните правила за работната заплата /л. 211 – 212 от делото/, съгласно които определената работна заплата може да се коригира в зависимост от постигнатите резултати и цели на звеното, както и приноса за подобряване дейността на дружеството.

Вярно е, че жалбоподателката прилага документи, удостоверяващи образователния ѝ ценз и професионална подготовка, описани подробно по-горе, но същите не съответстват на изискванията в длъжностната характеристика за длъжността „библиотекар”. В т. V, т. 1 от последната се изисква по-висше образование – библиотекознание, което И. не притежава. Видно от приложените дипломи, жалбоподателката има диплома по специалност „начална/ училищна педагогика”, бакалавър е по специалност „стопанско управление”, магистър по „бизнес администрация/стопанско управление” и притежава допълнителна квалификация по „библиотекознание и библиография”. Съдът намира за неотнормено коментирането на представените документи и несъответствието с длъжностната характеристика, доколкото то има значение за законосъобразното прилагане на трудовоправните норми.

Неотнормено към настоящия казус е обстоятелството дали е налице законосъобразно прекратяване на трудовия договор с библиотекарката при наличието на Решение № 911/17.11.2011г., по описа на Районен съд – [населено място], гр. дело № 2951/2011г. и Решение № 256/13.01.2012г., по описа на Районен съд – [населено място], гр. дело № 2951/2011г., от които става видно, че исковите за признаване за незаконно уволнение, за възстановяване и заеманата преди уволнението длъжност „библиотекар” и за изплащане на обезщетение за времето, през което лицето е останало без работа поради незаконното уволнение, предявени на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 – т. 3 от Кодекса на труда, са отхвърлени, както и Определение от 10.09.2012г. по описа на Окръжен съд – [населено място], ч.гр.д. № 326/2012г., потвърждаващо разпореждане на Районен съд – [населено място], с което подадената въззивна жалба срещу Решение № 911/17.11.2011г. е върната като просрочена. Следва да се има предвид, че със Заповед № 06/13.06.2011г. за прекратяване на трудово правоотношение /л. 103, л. 105 от делото/ е постъпила след депозиране на жалбата от И. в КЗД – 20.04.2011г., поради което настъпилите обстоятелства – закриване на библиотеката и прекратяване на договора с лицето, заемащо длъжността „библиотекар”, не са относими към казуса. Ирелевантни в производството по установяване на дискриминация по признак „образование” са и обстоятелствата по извършване на инвентаризацията, резултатите от нея, както и здравословното състояние на жалбоподателката.

Преписката се разглежда от специализиран постоянен заседателен състав по признак „образование” на основание чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр, който изрично посочва, че се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на посочените дискриминационни признаци. Законодателят е дефинирал двата вида дискриминация в чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗДискр. За да се констатира наличието на дискриминация, е необходимо коректно да бъде посочено лице сравнител, поставено в по-благоприятни условия от жалбоподателя на базата на признаците по ал. 1 на чл. 4 от закона или „чрез привидно неутрална разпорежба, критерий или практика”.

Сравнението, в този смисъл, се приема като основен и задължителен елемент от фактически състав на всеки един от двата вида дискриминация и липсата му е основание да се приеме, че не е налице по-неблагоприятно третиране на

жалбоподателя спрямо „друго лице при сравними сходни обстоятелства“ или „чрез привидно неутрална разпореда, критерий или практика, освен ако тази разпореда, критерий или практика е обективно оправдан/а с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими“. Видно от изложеното по-горе, към момента на сключване на Допълнителното споразумение от 20.10.2010г. посочените от И. лица сравнители не отговарят на законовите изисквания за да бъде установена дискриминация, тъй като не работят в звено библиотека към НЧ, а са пряко назначени към същото, както и не полагат труд на длъжност „библиотекар“, а „секретар“, „касиер домакин“ и „организатор К.“. В този смисъл не може да се сравняват нито продължителността на работното им време, нито трудовото възнаграждение, което получават за престоираната работна сила.

Законодателят е регламентирал изрично антидискриминационни правила за защита на работниците и служителите при упражняване правото им на труд в разпоредбите на гл. Втора, раздел I от ЗЗДискр. Съгласно чл. 13, ал. 1 и чл. 14, ал. 1 от ЗЗДискр „работодателят осигурява еднакви условия на труд без оглед на признаците, както и равно възнаграждение за еднакъв или равностоеен труд“. В съответствие с чл. 138, ал. 3 от Кодекса на труда И. не може да бъдат поставена в по-неблагоприятно положение само поради непълната продължителност на работното им време в сравнение с работниците и служителите, които са страна по трудов договор на пълно работно време, изпълняващи същата или сходна работа в предприятието. Тя би могла да ползва същите права и има същите задължения, каквито имат работниците и служителите, работещи на пълно работно време, но само когато има лица на същата или сходната работа в читалището, което в настоящия казус се установи, че липсва.

Задължението за изплащане на дължимото трудово възнаграждение от страна на работодателя е императивно установено в чл. 128 от Кодекса на труда, в чиято т. 2 изрично е посочено изплащане на уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. По аргумент от противното на разпоредбата на чл. 118, ал. 3 от Кодекса на труда при намаляване на трудовото възнаграждение се изисква писмено съгласие от страна на работника, което видно от приложеното Допълнително споразумение от 20.10.2010г. е изпълнено. НЧ „Напредък – 1869“ – [населено място], чрез председателя си П. Т., не е нарушило и разпоредбите на чл. 242 и следващите от Кодекса на труда, в това число и чл. 247, ал. 1, в което се посочва изрично, че „размерът на трудовото възнаграждение се определя според времетраенето на работата или според изработеното“.

С оглед определената в чл. 9 от ЗЗДискр. доказателствена тежест се установи, че лицето - жалбоподател, което твърди, че спрямо него е налице неблагоприятно третиране не е представило необходимите доказателства, които да доказват това. Преценява се дали съществува пряка и непосредствено причинна връзка между защитения признак – „образование“, и по-неблагоприятното третиране – намаляване на трудовото възнаграждение. Причинно-следствената връзка не се констатира, доколкото библиотекарката, от една страна, и секретарят, касиер домакинът и организаторът К., не са поставени в сходни условия, от които да се установи безпротиворечиво

поставянето на И. в състояние на дискриминация. Вярно е, че трудовото възнаграждение е намалено съответно на продължителността на работното време, което видно от поименното щатно разписание от 01.11.2010г. е отразено единствено за длъжността библиотекар.

При сравнение на поименното щатно разписание от 01.01.2010г. и това от 01.11.2010г. се установи, че липсва промяна в продължителността на работното време, съответно и на трудовото възнаграждение на секретар”, „касиер домакин” и „организатор К.”. За да е налице дискриминация на основание чл. 4, ал. 2 или чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр, е необходимо наличието на неблагоприятно третиране, което по смисъла на § 1, т. 7 от ДР на ЗЗДискр е „всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси”. Предвид гореизложеното, съдът установява, че Народно читалище „Напредък – 1869” – [населено място], представлявано от председателя П. Г. Т., не е допуснало осъществяване на нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 и ал. 3 от във връзка с § 1, т. 7 от ДР във връзка с чл. 14, ал. 1 от ЗЗДискр спрямо жалбоподателя за периода, в който между страните е съществувало трудово правоотношение, което обстоятелство е констатирано и от КЗД.

Съгласно чл. 5 от ЗЗДискр „тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1, сексуалният тормоз, подбуждането към дискриминация, преследването и расовата сегрегация, както и изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места, се смятат за дискриминация”, поради което всеки тормоз на основата на образование се счита за дискриминация. В този смисъл и И. посочва доказателства, като същата е депозирала жалбата си до КЗД с вх. № 44-00-1295/20.04.2011г. съответно на основание § 1, т. 4 от ДР на ЗЗДискр, изрично посочващ подаването на жалба като действие за защита от дискриминация. Издадената Заповед № 6/13.06.2011г. за прекратяване на трудовото правоотношение /л. 103 от делото/ поради закриване на библиотеката към НЧ е с дата, следваща на датата на депозиране на молбата до КЗДискр. На основание чл. 17, ал. 2, т. 6 от Устава на читалището П. Т. е предприел изпълнение на решение на Читалищното настоятелство, което съгласно чл. 16, ал. 2, т. 3 утвърждава щата, следователно – не е налице неблагоприятно третиране спрямо И.. Разпоредбата на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗДискр посочва легална дефиниция на понятието „преследване”, което съгласно б. а/ е по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че е предприело или ще предприеме действие за защита от дискриминация и б. б/ по-неблагоприятно третиране на лице, когато свързано с него лице е предприело или се предполага, че е предприело или ще предприеме действия за защита от дискриминация.

Съпоставяйки датата на депозиране на жалбата в КЗД – 20.04.2011г., и датата на прекратяване на договора – 13.06.2011г., съдът констатира, че спрямо И. не е налице нито неблагоприятно третиране, нито че същото е последвало подаването на жалбата за сезиране на КЗД. Вярно е, че е налице намаляване на трудовото възнаграждение, но както стана ясно по - горе, същото не дискриминира жалбоподателката. Прекратяването на договора й с НЧ също не е проява на преследване, доколкото Председателят му обективира

решение на Читалищното настоятелство като колективен орган. Поради това, настоящата съдебна инстанция установява, че Председателят на Народно читалище „Напредък – 1869” - [населено място], не е допуснал осъществяване на нарушение на разпоредбата на чл. 5 във връзка с § 1, т. 3, б. а/ и б. б/ от ЗЗДискр. спрямо жалбоподателя за периода 20.04.2011г. до издаване на Заповед № 6/13.06.2011г., а именно не е осъществил по-неблагоприятно третиране на лице, което е предприело или се предполага, че ще предприеме действие за защита от дискриминация /„преследване”/, чрез иницииране на административно производство пред КЗД, установено и от Втори специализиран постоянен заседателен състав в атакуваното решение.

Предвид гореизложеното, се приема за законосъобразно и основателно оставянето без уважение на жалбата на И. Р. И. с вх. № 44-00-1295/20.04.2011г. и допълнения към нея с вх. № 44-00-1955/27.05.2011г. и вх. № 44-00-2401/23.06.2011г. по описа на КЗД, обективизирано в оспорваното решение № 194/09.09.2013г. на КЗД.

На пето място, съгласно чл. 146, т. 5 от АПК оспорването на административните актове се осъществява и при несъответствие с целта на закона. Съгласно чл. 2 от ЗЗДискр целта на закона е да осигури на всяко лице правото на равенство пред закона; равенство в третирането и във възможностите за участие в обществения живот; ефективна защита срещу дискриминацията. Следователно, жалбоподателят е упражнил правото си да сезира КЗД с цел установяване на дискриминационно отношение спрямо него и останалите работници в читалището. Ефективната защита срещу дискриминация би се осъществила само в случаите, в които КЗД бе установила безпротиворечиво наличието на дискриминация по защитения признак „образование”. В този смисъл атакуваното решение е издадено при спазване на основните принципи, установени посредством целта на закона в чл. 2 от ЗЗДискр.

Въз основа на изложените мотиви, съдът счита постановеното решение за законосъобразно, като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие, както с материалноправните разпоредби на закона, така и с неговата цел, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 40-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Р. И., с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 194/09.09.2013г. на Втори специализиран постоянен заседателен състав към Комисията за защита от дискриминация.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по

реда на чл.137 от АПК.

Административен съдия: